

genunchiului stâng, care se califică ca vătămare neînsemnată. După, a sustras în mod deschis din buzunarul pantalonilor părții vătămate bani în sumă de 22.000 ruble rusești, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei din ziua săvârșirii infracțiunii constituiau 5940 lei, cauzându-i o daună materială în proporții considerabile.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit de cele comise.

La fel, instanța a statuat că vinovăția inculpatului este dovedită și prin probele administrate, și i-a încadrat acțiunile în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis cu bună-știință o infracțiune gravă, anterior a mai fost condamnat pentru infracțiuni similare, nu s-a corectat și nu a conștientizat caracterul social periculos al acțiunilor sale, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

3. Avocatul Renata Brașoveanu a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Apelantul a invocat că pedeapsa aplicată este una prea dură în comparație cu circumstanțele cauzei.

Instanța de judecată eronat a stabilit pedeapsa, ținând cont de prezența circumstanțelor agravante, indicând că inculpatul anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, antecedentele penale fiind stinse.

Instanța de fond incorect și neechitabil i-a stabilit pedeapsă cu închisoarea, corectarea și reeducarea inculpatului fiind posibilă nu doar izolându-l de societate.

La aplicarea pedepsei urmează a fi luat în considerație că el are la întreținere 2 copii minori, astfel că o pedeapsă nonprivativă de libertate își va atinge scopul de corectare a inculpatului.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că la stabilirea pedepsei, instanța de fond just a ținut cont că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer, anterior a comis infracțiuni similare, corect concluzionând că corijarea inculpatului poate fi atinsă doar prin izolare de societate.

Totodată, instanța de fond i-a numit inculpatului o pedeapsă la limita minimă prevăzută de sancțiunea legii, adică 5 ani închisoare cu executare, emițând o sentință legală și întemeiată.

5. Avocatul Renata Brașoveanu a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Recurenta a invocat că instanțele nu au ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, că inculpatul s-a căit sincer, a colaborat cu organul de urmărire penală pentru stabilirea adevărului, întreține 2 copii minori, are o vârstă tânără.

Instanțele eronat au stabilit ca circumstanță agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare, deoarece inculpatul a executat pedepsele aplicate, antecedentele penale fiind stinse.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect și cu referire la argumentele din recursul apărării, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite, atât în apel cât și în recurs lipsind argumentarea privind posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în raport cu în raport cu condițiile de drept stipulate în această normă penală (*pct. 3. și 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor instanțelor de fond și de apel, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, denotă că ambele instanțe au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, antecedentele penale stinse ale inculpatului constituind circumstanțe estimative legate de persoana celui vinovat, cât și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. **5.** din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei (*pct. 5 din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza

oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Circumstanțele enunțate denotă că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că i-au aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Renata Brașoveanu, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 26 martie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015, în privința inculpatului Ungureanu Vasilii Vasilii, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 decembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco